

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

[Super Infortiato 1]

Bartolus <de Saxoferrato>

[Venedig], 29. Juli 1493

De curatoribus furioso vel alijs extra minores dandis

[urn:nbn:de:bsz:31-319110](#)

Si es alienum. Querit hic Ja. sare. nunquid minor pos sit rem suam cum alio permutare. Est ar. qd nō ibi vel alia comparere. In contrarium dicit ipse est lex cuz bi de transac. quia quod est in eius fauorem introductū nō debet in eius lesionem reuerti: ut. l. qd fauore. C. de legi. et hoc si appetat evidenter meliorem conditio nem facere. Item facit qd qui rem sua permutare permittit meliorem conditionem facit: ut. l. iubemus. C. de sa. sanc. eccl. et extra de reb. eccl. non ali. c. nec su per.

Ed si. In tex. ibi nulla enim cōmu nio no. qd vbi nō est cōmu nio nō ba bet locum diuīsio: sed tamen interdum licet sit perempta cōmu nio agitur cōmu ni diuīsio: ut. l. si ita quis. cōmu. di.

I pupillorum. No. istam. l. tene menti. et no. qd duo pupilli habentes bona cōmu nia non possunt diuīdere. doc. nostri dicunt qd possit fieri diuīsio quando esset eis utile ut uidebitis per. l. in ter tutores. s. de admi. tu. et per. Ly. in. l. iubemus. in prin. C. de sac. sanc. eccl.

Si pupillus. Per istum. S. By. dicit qd si eccl. bona legittime sunt obligata: tunc pōt creditor vendere sine decreto.

Si pretor. Pmito tibi uēdere fundū pro tanto nō uendidit: sed dedit i solutū: an ualeat et vī qd nō ut hic. Et ratiū credo qd datio i solutū est filii uenditiō: ut. l. iij. j. pro emp. ergo et. Preterea casus ē in simili in. l. f. s. mā. Itē facit secūdus pūctus ad. qd qd si ep̄s dat licentiā vēdendi ē minus dānosa; male facit ep̄scopus sic concedendo: quia debet specificare: sed si concedit valet.

Ei neqz. Tene mēti istam. l. que ē vtilis ad practicam et the oricā et signa bene ip̄am et conserua.

Vanuīs. Ante decessorē pōt reuocari successor. h. d. No. qd successor p̄s punit p̄decessorē p̄cedētem fraudulēta uēditione fm By.

Licite. Exceptio que incipit p̄petere ad emporē. b. d. et de ista materia dixi. l. cū i. rē. cū uēditoris ius p̄ uēditōem trāsit ad successore. Circa qd dic qd ius agēdi acqstū post vēditōē nō trā fit sine uēditoris cessiōe ut hic et. l. quesituz. S. si annua. iij. r̄. j. de pe. here. nisi cohēreat p̄sona uēdētis: ut. d. S. si annua. iij. r̄. nō aut de iure q̄sito ante uēditōem et an et quādo trāseat et qualis vide per By. in. l. flumē. S. adiectum. j. de dā. infec. et. l. si certus. S. si prius. de aqua plu. ar.

I fundus. In tex. ibi cū fructib. No. qd ubi tutor uen didit p̄diū sine decreto pupillus nō pōt pre diū uendicare cū fructibus nisi precio restituto: qd qui dem precium fuerit uisum cōuersum in eius vtilitatē fm Ja. de are. et bene quod no.

Mulus. Testamētū irritū probat vo lūtatem testatoris. h. d. et alle gabaz istam. l. An ex testamēto inutili debeā tur legata naturā: ut dixi. C. de iu. et fa. igno. l. cū qd videatis qd ibi dixi plene.

Cōe curatōrē fur. uel alij et mōres dādis. Rub.

Ege. xii. tabularū.

In glo. curatōrē eisī nō h̄. Ibi. l. de tu. qui h̄nt cōcor. l. i. C. e. titu. By. format

istā. qd determinat in dicta. l. qui habebat. facit ad. qd pone substitutio est scā pupillo nō aut exemplaris cū vī deaf habere respectū ad etatē nō aut ad fauore. Item an si datur curator minori et prodigo et sit méto in dicē do qd das prodigo: an ualeat decreti dispositio. vide per By. et per Oldr. in. d. l. qui h̄ebat. s. de tute. Itē an si das qd das maiori et prodigo qui nō est prodig. vide plene p̄ dñm meū in. l. is cui. j. s. v̄b. ob. in glo. i. Ibi an h̄ possit alienari. secus si eēt notoriū ip̄m eē p̄digum: de quo plene p̄ dñm meū in. d. l. is cui d̄ v̄bo. ob. In tex. ibi furiosus sanitate: hoc est uerū qd ē cer tuz. si aut dubitas tūc tādiū erit in cura qd diu a iudice erit p̄nunciātū cū ad bonos mores reuersum. et rō ad ministratiōis sit redditā: et sic fm Jac. de are. Quero an interdicatur a lege uel ab hoīe administratio furio so. et habuisti tractatuz in. l. si is cui de v̄b. ob. Et gl. tenet qd per iudicē: et vide bene circa istam materiam: sicut iudex interdicit ei administratiōem: ita ei conce dit: ut. l. nihil tam naturale. j. de re. iur. als presumit eum p̄digum esse nisi per evidentissimas probatiōes cōtra istaz p̄sūptiōem probetur: ut. l. nō est uerisimile. i p̄n. s. quo d me. cau. Ja. de are. et ga h̄ fit equiparatio furiosi et prodigi. vide an in delictis equiparentur in. l. si quis in tantam. C. vnde vi. Ibi vi. quero et potest induci casus. l. fulcinius. S. adeo. j. ex qui. cau. in poss. ea. qd nō equiparentur. Regulariter aut in acquisitionib. et obligationib. non equiparentur. l. in nego cīs. j. de re. iur. per ea que ibi habentur que no.

Ed et alīs. No. h̄ qui sunt alij. et glo. numerat et vide eam. et in. l. i. cum. l. seq. s. de posthu. et glo. be ne allegatur.

Em delibera rēt. Ibi bo tore curator uel instantibus creditoribus fm By. alias non instantibus si sit notum iudici bona dis sipari: ut. l. iij. in princi. C. de cura. bono. dan. qd no.

Arator. Nota qd si aliqua ciuitas habet unum qui fuisse se nator urbis et contra euz nō debet ueniri ad secūdum decretuz: secus contra alias personas: s̄ debet dari curator bonis et uendantur: et hoc per istaz. l. quā tene menti bene: quia non est alibi.

Bseruare. In tex. ibi circa cause cognitionem. debet enim adbiberē medicos uel alios prudentes viros qui sciunt hoc fm Ja. de are. quod nota.

Onsilio.

Curator. In tex. ibi replicatio te res qd res nō reuertil. et sic est cōtra. s. e. ti. proximo. l. fundus. S. i. sed dicit By. qd hic forte opatur interpo sitio decreti uel intellige hic. S. fm illam. l. in glo. l. re moto. imo dicere potes qd in totū fuit cōdēnatus: et sol uit et h̄ excep. rei iudi. qd tātū opaē cōdēnatio et solutiō qd absoluō: ut. l. si qd cū tu. S. plane. de re. iur. et. l. ex morte. C. ad. l. aquil. qd no.

Cum dementis. In glo. recte. Ibi ad exhibenduz. l. si res. imo dic qd expresse respondit et subiicit cum quo et. In glo. ibi causa. alias de utraqz fuerat quesituz. s̄ cōtra hoc videtur. l. si pretor. s. de iudi. et. l. si maritus. C. de procur. vbi vni conceditur et in alio videtur esse prohibitum. Ad so. horum contrariorum. An in. l. apud celsum. S. apud iul. de dolī excep. distinguit duo membra: quia aliquando interrogatio et responsio p̄f runtur ab homine: aliquando a lege. primo casu si vni respōdetur alij. qd nō videt esse respōsuz: et ita loquitur. l. si pretor. cū cōcor. suis. aliquādo a lege: et tunc si respōdit vni. qd alteri videtur esse r̄suz: ut hic in tex. fac

C De testamento. **R**u.
• **E**stamē
tum de
spugna
tio. que sit te
stamēto. ut
per spe. in ti.
de istru. edi.
. **S**. cōpendio
se et formam
cōtractuum
testamentoz
vide ibi i. **S**.
seq. **C** Adde
qđ large ap.
pellatioz te
stamenti vēt
codicillus et
et etiā quel
bet vīta uo
lūtas fīm gl.
et bal. in l. ij.
. **C**. cōia d le.
b **D**iffinitio
nem pfectaz
adde. l. i. cuz
glo. s. de ca.
dimi. **A**D.
DE qđ pau. s
ca. sequis dif
finitiōem iu
riscōsultu quā
dicit pfectif
simā. et qđ gl.
bene dīc sub
audiēdo cu i
stitutio. here
dis qđ ppter
id qđ dīc bar
bal. dicit ipē
nō pōt differ
ni testamētū
a legato uel
fideicom. nā
etiam lega
tum pōt di
ci volūtatis
nostre iusta
al. perfēc sen
tēti habitō
respectu ad
eā perfectio
que in eo re
quiritur ut si
at corā qng
testibz et si
cut et testamē
tū habitō re
spectu ad illb
qđ requiritur
in eo qđ hat
corā septem
et cuz institu
heredio.

.i. de diuer. et tēpo. pscrip. et l. aurelius. s. sticho. de li
ber. leg. que idēfinita equipolet vli: ut. l. si pluribz. j. s
leg. i. sed si indistincte p. l. uni. q. respōderef vīdef vli et
respōsuz: nisi aliquid dimitteref a. l. ergo et c. p. hac opī
facit. l. apud cellū. s. apud iul. in fi. j. de doli excep. p
An. de pi. qđ no.

Quesitum. Iste est singularis. s. et oēs im
piti allegant ipm in fi. **C** **O**p.
qđ tractus nō sit iure. et glo. nō soluit. **C** **O**p. ga solue
re est dare. et dare est iuris: ut. l. ubi aut in fi. j. de vbo.
obli. ergo et c. So. est iuris soluere. et sic solue ut dixi tī
bi super rubrica. j. de solu. et l. i. stipulatus. s. pe. j. s. v.
ob. Ulterius dicitur hic alienare. quid iuris. glo. dicit
idez cu de ambobz interrogauit: et dō vno rīdīt: de alio
vīdef idē respondere. In cōtrariū facit. l. et si fine. s. qđ
pōpo. s. d. mino. vbi de uno rīdēdo affirmatiue i alio
vīdef negare. et clari in. c. nōne. et de presump. breui
ter qđtu est in pposito puto glo. uerū dicere: ut appa
ret ex fine istius. s. uel iste. s. inducit in ar. fecisti du
os. pcuratores in iudicio ad respondēduz positiōbz:
et unus dixit credo. et alter dixit nō credo. qđrit quid
iuris. dicit **G**lo. qđ h est ar. qđ debet starī negati. et mibi
vīdef qđ **I**nno. tenet idē: ga hētū p nō rīso: et sic p
cedit tanqđ cōtra cōtumacē. et ista responso obseruat
que nō ualeat: ut. l. de etate. s. qui tacuit. s. de iter. acti.
et de hoc dicit **I**nno. extra de procur. c. in nostra pre
sentia circa prin.

Eius. No. ist. l. et istud qđ hic dicitur
b qđ officiū curatoris dati bonis
non transit ad heredem: quod tene menti:
quia est rex. peregrinus.

i **A**lianuſ. Bona lex est et inducī
ar. ad. q. de errore an ipē
diat trāslatiōem dñi: qđ nō tangō nūc.

a **B**agnato. Nota qđ curatores nā
possūt minuere s. bo
nis pupilli si liberaſ pupillus per mulierez vi
uentē. hoc dicit tene mēti.

s **E**pe. Nota qđ curator furiosi et pdigi
est legitimus: et qđ in defectum p
uenis ad datiuū. Sed qđ dāto surdo et mu
to uel aliter impedito est legitimus uel datiuū: glo. C.
de epi. audiē. l. de creatiōibus. t̄z qđ in istis duobus ca
sibus sit legitimus. et idē t̄z isti. de cura. s. i. glo. vīdef
aliter dicere in. l. i. in fi. cū. l. fe. et seq. s. de postu. et vide
ibi notata per glo. qđ no. et tene bene cordi.

s **J**furioso. No. ist. l. et est no. casus
ideo tene mēti et cordi.

C De testamētis. et qui testamētū facere possūt: et quē
admodum testamenta fiant. **R**ub. l. i. m.

C Glo cōtinuat rubri. duobz. pmo ad proxīa.
Supra dictū est de tutelis que dātur in testamētis. iō
dic ponis de testa. Secido sic. volumina digestorū sūt
diuisa in. vii. partes: hūmus quattuor: hic incipit qn
ta: ut. C. de ve. iur. enu. l. ij. s. quintus. **C** Querit glo.
quare iuriscōsultus incipit a diffinitōe. dic ut in ea que
clara est.

C Testamenti diffinitio posita per iuriscōsultum an
sit pfecta. Et an iustuz sit testamētum in quo filius iū
ste exheredat. Et an testamētū in quo filius est exhe
redatus inserta legitima cā nō tamē uera sit nullū ipo
iure. Et an testamētū eius qui igredit religiōem. Et
quādo mors ciuilis habeat eundem effectum quē na
tural. Et an testamētū sit qđ corpale uel incorporale.

t **E**stamentum. Hic pōv
tur diffinitio testamēti. **C** **O**p. legatū est iusta sūta
volūtatis nostre de eo qđ qđ post mortē

fieri voluit: ut. l. legatū. j. de le. iij. ergo legatū est testa
mētum: quia cui congruit diffinitio congruit et diffini
tū: ut. l. i. s. i. s. de dolo. et l. oīs diffinitio. de re. iur. sed
hoc est falsū: ut. l. si idem. C. de codicillis. ergo ista dif
finitio nō est bona. Huius timore qdam dicunt qđ de
beat hic subaudiri. de eo. s. uniuerso. Istud repreben
dit glo. nam testamētum est etiam si quis instituit i re
cerra: ut. l. i. s. si ex fundo de here. insti. Prererea pōt
esse fideicomissuz vniuersale uel donatio causa mortis
vli: et tamē nō est testamētum. Ideo dicit glo. ut ces
sent omnia cōtraria subauditias cu instōne hēdis. Viz
videtur mibi qđ iuriscōsulta nesciuit diffinire testm: et
qđ ista diffinitio egeat subtili subauditōe. ego dico diffi
nitio perfectam b sine subauditōe aliqua et cessante
contraria. Ideo pro ea declarāda sciendum est qđ dif
finitio obet ponere substātialia rei diffinitio. et per hoc
debet cōtinere genus sub quo res est diffinita. Itē de
bet p̄tinere differētias: ut p̄ hoc appareat qđ differt ab
alijs spēbus cōtentis sub illo genere: ut p̄z in oībus. ll.
in quibus diffinitio ponis tanqđ genus. Sētentia enī
cōtinet oēm cuiuscqz rei deliberate uolūtatez. Ideo
dicitur sententia iudicis in ti. de sen. quia sic delibera
uerit et sic determinauit. Dicitur sūta legis: ut. l. senten
tia. s. de testa. tu. Dicitur sententia hoīs etiam si tacite
apparet de sua voluntate: ut. l. impuberibus. s. prete
rea. de suspic. tu. Dicitur sententia hoc est deliberatio
et dispositio testatoris: ut hic ponitur pro genere. Po
nitur in diffinitione voluntatis hoc ponitur ad dfiam
illius dispositionis que est enunciatiua non voluntaria
seu dispositiua. de qua plene diri in. l. ex hac scriptura
.j. de donati. Ponitur etiā in diffinitione nostre: hoc
est nostrum qui sum⁹ liberi et ciues romani. nam sub
diti alterius potestati uel nō ciues nō possūt facere te
stamētum: ut. j. e. l. i. iij. z ibi no. z l. qui in potestate cuz
similibus. Ponitur enim in diffinitiōe iusta. et istō ver
bum pluribus modis sumitur h. Uno modo iusta hē
solennis ad differentiā nō solēnis voluntatis que non
dicitur testamētū: ut insti. de here. que ab int. in p̄.
Item iusta hoc est legitima et a iure pmissa nō impro
bata. si enī quis institueret nō capacē uel turpiter di
sponeret nō esset testamētū: ut. l. qdam. de condi. isti.
z. l. meius. de condi. et demō. z. C. de here. insti. l. i. et
hoc etiā dicit glo. Itē etiā dicitur iusta idē perfecta
sicut dicitur iusta etas hoc est perfecta etas: ut. j. de le.
.iij. l. cu filio. s. fi. et per hoc ego dico qđ iuriscōsult⁹ po
nit hic diffinitiōem perfectaz. et de heredis institutiōe
intellexit. nō ē enim dispositio perfecta nisi heres iſti
tuatur cuz nō sit dispositum in quem trāscant actiōes
ne quis sit ille qui personaz defuncti reprebentet. Qēs
ergo alie volūtates qđtūcūz de diuerso dicunt impse
cte: nec per se possunt subsistere: et sic non esset necessa
ria subauditio glo. Ponitur etiā in diffinitione deo
qđ quis post mortem suaz fieri uoluit. hoc qđ dicit p̄
mortem suaz ponis ad differentiam dispositionū iter
uiuos. Apparet ergo qđ hec diffinitio ē bona et perfe
cta. **C** **O**ppo. qđ aliter diffiniatur. insti. e. in princi. ubi
dicitur qđ testamētum ē testatio mentis. Solu. ibi non
ponit diffinitio: sed allusio seu deriatio vocabuli qđ
nō ponit substantiaz rei. Et ista allusio comprehendit
codicillum qui uere nō ē testamētum: ut. l. si idem. C.
de codicillis. Et ex hoc dico qđ si queratur que est pro
pria significatio vocabuli si allusio repugnat diffiniti
oni propria significatio potius sumitur ex diffiniti
one qđ ex allusione. Ego dixi in. l. cunclos popullos. in
materia interpretationis statutorum. **C** Quero quid
si in testamento filius immerito exheredatur: an iu
stum sit testamentum. Glo. dicit h. qđ sic nisi expugna
retur per querelam quā no. quia si loquamur de iure
isto sine dubio glo. dicit verum: ut. j. de vulg. et pu. l. i.
substitutione. Sed si loquamur fīm iura noua: tunc si